

Alibi v A-moll

Karel Kryl

- Ami** **E7** **Ami**
1. Známu muže, kteří za hru pošetílou
 E7 **Ami**
páteř i čest, i život dali by,
 G **C**
znám jiné, kteří vzdají svoji milou,
 E7
jen aby mohli chodit na ryby.
2. Známu mnohé, kteří vyhrožují silou
a zdravý rozum smění za sliby,
a nejvíc těch, co klečí před gorilou,
a pro škleb její ztratí pochyby.
 G **C**
R: [: Já v New Yorku i v Sydney nebo v Mníšku
 G **C**
vždy věřil, že čas mříže rozhlodá,
 Dmi **Ami**
a do kanálu hodit vkladní knížku,
 E
vzal za své to, co značí svoboda. :]
3. Je smůlou, jestli hříčkou nahodilou
máš pod kontrolou jen své pohyby
a denně jásáš s dvorní kamarilou,
že svět je z růží a nic nechybí.
4. Já nechtěl kývat s tváří roztomilou,
změnil jsem byt, jak jiní mohli by,
jsem, jak jsem byl, a, byť mi pouští žilou,
nepatřím k těm, jimž třeba alibi!
- R:

Anděl

Karel Kryl

Intro: C/G - - G7

G Emi G D
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
G Emi G D G
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
G Emi G D
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
G Emi G D
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G Emi G D
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G Emi D G Emi D G
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

G Emi G D
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
G Emi G D G
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
G Emi G D
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
G Emi G D G
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

G Emi G D
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, ...

G Emi G D
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
G Emi G D G
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
G Emi G D
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
G Emi G D G
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

G Emi G D
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, ...

Bratříčku, zavírej vrátka

Karel Kryl

Ami **C**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.

Ami **C**
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
G **E**
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
F **E**
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi
R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami Ami E E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

Ami **C**
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
G **E**
nadávky polykej a šetři silami,
F **E**
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Ami **C**
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
G **E**
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
F **E**
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi
R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami F Ami F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Morituri te salutant

Karel Kryl

- Ami G Dmi Ami**
1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
C F G7 C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů.
Dmi G C E
[: A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná
Ami G Emi Ami
a pírká touhy z křídel Pegasů. :]
- Ami G Dmi Ami**
2. Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma,
C F G7 C
má v ruce štítky, v pase staniol.
Dmi G C E
[: A z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
Ami G Emi Ami
dvě křehké snítky rudých gladiol :]
G
- Ref: Seržante písek je bílý, jak paže Daniely.
Ami
Počkejte chvíli, mé oči uviděly
G7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Ami G7
Seržante mávnou a budem zasvěceni.
C E
Morituri te salutant! Morituri te salutant!
Ami G Dmi Ami
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
C F G7 C
a písek víří křídlo holubí.
Dmi G C E
[: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
Ami G Emi Ami
a zvedá chmýří, které zahubí :]
Ami G Dmi Ami
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
C F G7 C
mosazná včelka od vlkodlaka.
Dmi G C E
[: Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
Ami G Emi Ami
a děsně velká bílá oblaka:]

Veličenstvo Kat

Karel Kryl

- Ami** **G** **Ami**
1. V ponurém osvětlení gotického sálu
C **Dmi** **E**
kupčící vyděšení hledí do misálů
Ami **F** **G** **C G (Dmi)**
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
Dmi **Ami** **E7** **Ami (G Ami G)**
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
Ami **G** **Ami**
2. Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
C **Dmi** **E**
pod fialovou komží láhev vitriolu,
Ami **F** **G** **C G (Dmi)**
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
Dmi **Ami** **E7** **Ami (G Ami G)**
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]
C **G** **F** **G**
- R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
C **G** **F** **G**
z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
Dmi **Ami**
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
Dmi **E**
lidu vládne mistr popravčí.
Ami **G** **Ami**
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
C **Dmi** **E**
a lůza pod platanem radu moudrých věší
Ami **F** **G** **C G (Dmi)**
a zástup kacířů se raduje a jásá,
Dmi **Ami** **E7** **Ami (G Ami G)**
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
Ami **G** **Ami**
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
C **Dmi** **E**
před vraty věznice se procházejí stráže,
Ami **F** **G** **C G (Dmi)**
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
Dmi **Ami** **E7** **Ami (G Ami G)**
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
C **G** **F** **G**
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
C **G** **F** **G**
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
Dmi **Ami**
soudcové se na ně zlobili,
Dmi **E**
zmrzlináře dětem zabili.
Ami **G** **Ami**
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
C **Dmi** **E**
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
Ami **F** **G** **C G (Dmi)**
a bylo jim to málo, poručili dětem
Dmi **Ami** **E7** **Ami (G Ami G)**
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]
Ami **G** **Ami**

6. S úšklebkem Dábel viděl pro každého podíl,
C **Dmi** **E**
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
Ami **F** **G** **C** **G** (**Dmi**)
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
Dmi **Ami** **E7** **Ami** (**G Ami G**)
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]

Nevidomá dívka

Karel Kryl

- C Dmi C Dmi**
1. V zahradě za cihlovou zídou,
C Dmi C Dmi
popsanou v slavných výročích,
C Dmi E Ami
sedává na podzim na trávě před besídkou
F G(-) E
dívčátko s páskou na očích.
2. Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.
- Ami**
R: Prosím vás, nechte ji, ach,
Dmi
nechte ji,
Ami. G7
tu nevidomou dívku,
Dmi G7 E
prosím vás, nechte ji si hrát,
Dmi Ami
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F G E
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hřát.
3. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatejch jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku,
přivezou jezdci na koních.
4. Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.
- R:
5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.
- R:

Děkuji

Karel Kryl

- Ami** **G**
1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
Ami
bych mohl věnce vázat,
G
děkuji, děkuji za bolest,
C
jež učí mne se tázat,
G
děkuji, děkuji za nezdar:
Ami **E**
jenž naučí mne pít,
Ami **G**
bych mohl, bych mohl přinést dar,
Ami **F** **E**
byť nezbývalo síly,
Ami **F** **Ami** **E**
děkuji, děkuji, děkuji.
- Ami** **G**
2. Děkuji, děkuji za slabost,
Ami
jež pokoře mne učí,
G
pokoře, pokoře pro radost,
C
pokoře bez područí,
G
děkuji, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým již, k živým již žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
za to že, za to že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji, za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
F
beránku, děkuji,
Ami **G** **E**
marně jsi neumíral,
Ami **F** **Ami** **G** **E** **Ami**
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

Lásko!

Karel Kryl

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,

E7

Dmi

milostný dopisy s partií mariáše,

před cestou dalekou zpocený boty zujem

C

E7

a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje,

Ami G

lásko, válka je holka moje,

Ami G Ami G Ami E

s ní se miluji, když noci si krátím,

Ami G

lásko, slunce máš na vějíři,

Ami G

lásko, dvě třešně na talíři,

Ami G Ami E Ami E

ty ti daruji, až jednou se vrátím.

Ami

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,

E7

Dmi

s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,

v opasku u boku nabitou parabelu,

C

E7

zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje ...

Ami

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,

E7

Dmi

latrána s nápisy, jež nejsou pro matróny,

není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,

C

E7

nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje ...

Salome

Karel Kryl

Ami C
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
cukr i sůl,
Ami C
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
G
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
království půl.

Ami E Ami
R: Salome, noc už je na sklonku,
C
Salome, podobnas' úponku,
G
podobna kytaře pro svého vladaře,
E
Salome, tančíš.

Ami E Ami
R: Salome, stáli už Křtitele,
C
Salome, usměj se vesele,
G
točíš se ve víru, ústa jak upíru
E Ami C F E Ami C E
krví ti planou, Salome, la la la ...

2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
nemá se štkát.

R: Salome, netanči, nechceš-li,
Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů
krůpěje vína.

R: Salome, trochu jsi pobledla,
Salome, v koutku jsi usedla,
víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami C F E Ami C E
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

Azbuk

Karel Kryl

- G D A7 D**
- D A7 D**
1. Já sledoval jsem Azbuka, měl mundůr ze Sojůzu,
A7 D
jak Gottwald kouřil čibuka a kupoval si blůzu,
G D E7 A7
ta blůza byla z Turecka a Azbuk zíral zhruble,
D A7 D
když musel sáhnout do vrecka a platit čtyři ruble.
2. Pak v dalším kšeftě za chvilku já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilku a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.
3. Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
"Vot vo svobódnom vrémení ja búdu vjazát' jupku!"
4. Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni plésti,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
"Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!"

Běla

Karel Kryl

- D** **A7**
1. Já včera hučel do Běly o harmonii duší
- D** **A7 D**
a poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce buší,
- G** **D** **E7** **A7**
ach, Bělo, Bělo, Bělo má, sdělila jsi mi suše,
- D** **A7 D**
že člověk taky tělo má, ve kterém sídlí duše.
2. Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
[: [: já dostal dopis od Běly, :] Běla mi dala kvinde. :]

Bílá hora

Karel Kryl

Emi G

Rec: Osmého listopadu šestnáctset dvacet u letohrádku Hvězda na
Bílé Hoře zůstal z vojsk Království českého poslední prapo
rec -
moravský praporec Šlikův. U zdi letohrádku padl do posledn
ího
muže.

Píseň nazvaná Poslední Moravan.

Emi G Emi G Emi G Emi G Emi

1. Pod bílou zdí má bláto barvu perleťovou

G D Emi G Emi

a zvony odletěly za větrem do Říma,

G Emi G Emi G Emi G Emi

obzor se rdí, můj táto, hanbou šarlatovou,

G D Emi

už jsme tu osaměli, z kříže se nesnímá.

2. Prapory mdlé už pálí ruce vlajkonošů,
jen oči pod přilbicí snad ještě doufají,
a mlhy zlé se valí do děr od hrabošů
i do ran na orlici, kterou už poutají.

D Emi

R: Rudý kohout na obzoru roztahuje spáry,

D Emi

hřeben větru rozčesává pera plamenná,

D Emi

věřili jsme na pokoru u popravčí káry,

D Emi H7 Emi G

zlatá doba nenastává, bude kamenná.

3. Je prý to ctí až na dno, zůstat pod prapory,
mít duši nestydatou a mozek bez ceny,
být králem lstí a snadno vzít si bez pokory
na svatbu se Zubatou železné prsteny.

4. Není to med, zas píti číši vrchovatou
a věřit na proroky v chorálu polnice,
sto černých let nám svítí hvězdou jedovatou
na erbu pro otroky - pro naše dědice.

Emi H Emi G Emi H Emi G Emi G Emi G Emi

R: + bude kamenná, bude kamenná ...

Ami
Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy,
E
poslové noci, která do zad bodá dýku,
Ami F E
tak vás tu máme, bratři, vnuci Stalinovi,
Ami Dmi E
však ne tak jako včera, dnes už bez šeráků,
Ami
však díky za železné holubičky míru
E
a díky za polibky s chutí hořkých mandlí,
Ami Dmi E
v krajině přelíbezně zavraždili víru,
F E
na cestě rudé šípky jako pomník padlých.
F Ami
Rec: Vám poděkování a vřelá objetí
E Ami
za provokování a střelbu do dětí,
F Ami
a naše domovy nechť jsou vám domovem,
E Ami
svědky jsou hřbitovy páchnoucí olovem.
Ami
Vím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
E
nám zbývá naděje, my byli jsme a budem,
Ami G E
božšoje vam spasibo, bratřja zachvatčiki,
Ami G E Ami F Ami Ami6
spasibo bolšeje, nikogda nězabuděm, nikogda nězabuděm!

Číslo na zápěstí

Karel Kryl

- Ami E Ami**
1. Nebylo dotyků, jen ústa, která křičí,
C F E
lahvičku od injekce někdo odhodil,
Ami (C) F (G) Ami
[: lehátko z plastiku a ocelových tyčí
F Ami E Ami E
a vůně desinfekce - tak ses narodil. :]
2. Toť tvoje scéna - páchne z koželužen třísko
a čpí tu jatky, voní benzin motorů,
[: namísto jména dostals' na zápěstí číslo,
namísto matky hudbu z reproduktorů. :]
C G
R: Toť domov tvůj, tvá vlast a tvoje štěstí,
Ami E
o čem jsi snil, už zítra nastane,
C G Ami F
ty hrdý buď, a číslo na zápěstí
Ami E (G) Ami
budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!
3. Na lůžku úrazovky vymění ti plínky
za hřiště z roztřískaných karoserií,
[: za štěstí z obrazovky televizní skříňky,
za volnost oprýskaných periférií. :]
4. Hle, vůně domova, šed betonových bloků
co láska narkotika manifestací,
[: co hudba chrámová zní melodie doků,
co štěstí (láska) panoptika manifestací. :]
R:
5. Na nebi, v kalužích je olejová duha,
koryta potoků, v nichž voda neteče,
[: popílek na růžích je černý jako tuha
a není proroků, můj malý člověče. :]
6. Máš život v malíčku a nestaráš se o věk,
máš úspěch za víru a neznáš dojetí,
[: jen chvíli, človíčku, a bude z tebe člověk
ušitý na míru pro toto století! :]
Ami F E Ami
R: + budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!

- Dmi A7 Dmi**
1. Svět byl kdysi rozdělen na zájmové sféry,
A7 Dmi
kdo nechtěl být "přivtělen", musel vlastnit kvéry,
C Gmi A7
k zabránění panice roztáhly se dráty,
F C A7 Dmi A7 B A7
vyznačily hranice, a tak vznikly státy, ach jó.
2. Státy měly povahu zuřivého býka,
dovolím si úvahu, corridy se týká:
vezmi hadr červený – býk je z něho jelen,
a pak mezi jeleny bude jelen vtělen, ach jó.
3. Kouká býček nebohý na skutečnost prostou:
místo rohů parohy na hlavě mu rostou,
rozvíjí se všestranně, okusuje hloží,
jeví zájem o laně a vesele se množí, ach jó.
4. Hajný řeční o míru, o nadšení z práce,
mezitím mu v revíru vzrostla populace,
oblékl si halenu, zavolal si lovce,
aby mu prý z jelenů nadělali ovce, ach jó.
5. Místo lovců zeshora poslali mu vědce,
vědec je však potvora a genetiku nechce:
"Buržoazní pavědi ztěžují nám práci,
z půlky budou medvědi a z druhé půlky ptáci, ach jó!"
6. Že je věda vznešená, nezná kompromisy,
dal jelenům do sena Lysenkovy spisy,
vysoká se nažrala předepsané dávky,
velká změna nastala, ale – chyba lávky, ach jó!
7. Jelen není nadšený, že není, co býval,
z laní že jsou kačeny a on sám je – mýval:
"V postavení zoufalém pokusím se přežít,
lépe býti mývalem, nežli vůbec nežít, ach jó!"
8. Kačeny i mývali mají rádi vodu,
potají se stýkali – dali základ rodu,
nahore se radují z územního zisku,
u potoků hodují stáda ptakopysků, ach jó.
9. Zatímco se velmoži těší svému vlivu
lidstvo už se nemnoží – oddává se pivu,
nikdo už mu na hroby nepřinese věnce,
jsme tu svědky choroby zvané dekadence, ach jó.
10. Objevil se jedinec mezi ptakopysky,
obhlédl svůj zvěřinec, olízl si pysky:
"Odstraníme hranice! Otevřeme dvěře!
Dáme místo v kronice ptakopysčí éře, ach jó!"
11. Zvířena je nevinná, nezná, co je otrok,
nepřečetla Darwina a neví, co je pokrok,
otevřeli hranice, podlehl tak dravcům,

a než přišly opice, patří vláda savcům, ach jó.

12. Od opice k člověku je už jenom krůček,
nejednou jsme v pravěku: Homo peče bůček!
Homo se nám rozmnoží - základ pro starověk,
potom sáhne po noži - a je z něho člověk, ach jó.
13. Člověk ruce přiloží k společnému dílu,
z vítězů jsou velmoži, dosahují cílů,
ti pak, kteří prohrají, rezignují k pivu,
pomalu nám vznikají nové sféry vlivu, ach jó.
14. Svět je totiž rozdělen na zájmové sféry,
kdo nechceš být "přivtělen", musíš vlastnit kvéry,
k zabránění panice roztáhnou se dráty,
vyznačí se hranice - a zas máme státy, ach jó ...

Demokracie

Karel Kryl

- C** **F** **C** **G7** **C**
1. Demokracie rozkvétá, byť s kosmetickou vadou:
 F **C** **G7** **C**
ti, kteří kradli po léta, dnes dvojnásobně kradou,
 F **C** **D7** **G7**
[: ti, kdo nás léta týrali, nás vyhazují z práce,
 C **F** **C** **G7** **C**
a z těch, kdo pravdu zpívali, dnes nadělali zrádce. :]
2. Demokracie prospívá bez nás a pragmaticky,
brbláme spolu u píva, jak brblali jsme vždycky,
[: farář nám slíbil nebesa a čeká na majetky,
my nakrmíme forbesa za dvě či za tři pětky. :]
3. Demokracie zavládla, zpívá nám Gott i Walda,
zbaštíme sóju bez sádla u strejdy McDonalda,
[: král Václav jedna parta je se šmelinářským šmejdem,
pod střechou jedné partaje se u koryta sejdem. :]
4. Demokracie panuje od Aše po Humenné,
samet i něha v pánu je a zuby vylomené,
[: dali nám nové postroje a, ač nás chomout pálí,
zaujímáme postoje, místo abychom stáli. :]
5. Demokracie dozrává do žaludečních vředů,
bez poctivosti, bez práva a hlavně bez ohledů,
[: a je to mýlka soukromá, snad z optického klamu,
že místo srdce břicho má a místo duše tlamu. :]

Dívčí válka

Karel Kryl

- Dmi** **A**
1. Na pahorku mezi lány suchá lípa ční,
Dmi
pod ní Vlasta kuje plány emancipační,
Gmi
dlabat lžíce z kmene lípy se jí protiví,
A **Dmi (D)**
řeže luky, strouhá šípy, plete tětivy.
2. Na pahorku blíže bučí cestou k Zbirohu
kníže Ctirad Šárku učí foukat do rohu,
a že nedbal na ledviny kníže zhýralý,
přihnul sobě medoviny, troubí "halali".
D **A**
- R: Družina necvičí pořadovou, chrápe opilý,
D **D7**
dívčina na blůzu dvojřadovou oči sklopila,
G
rozepla první i druhou řadu,
D
v touze plá, je veta po Ctiradu,
A
za tepla upletla velezradu
D **G** **D** **A**
Šárka ztepilá.
3. Mezitím, co staré panny řinčí ve křoví,
žvýká Ctirad vyčerpaný bůček vepřový,
po poledním hodování bradu omyje,
věnuje se studování anatomie.
4. Vraždí dívky, vraždí lovce spící v bezpečí,
Ctirad zatím na křídlovce troubí ke zteči,
a když dojde s aprobací po pohrudnici,
tu ho Vlasta kyjem bací přes makovici.
- R: Obdržel, o co si koledoval, Ctirad-dětina,
bohužel do rohu vytruboval, což je blbina,
vladyka podlehl sebeklamu,
muzika pomoci nemohla mu,
babyka na hrobě vyrostla mu
blíže Děvína.
5. Zpola opřen o podušku nafukovací,
usilovně cucám tužku propisovací,
pokročilá hodina je u vodojemu,
a já sedím u Dunaje, píšu poemu.
6. O Ctiradu hloubám vleže, hloubám u vína,
nade mnou se tyčí věže hradu Děvína,
do čela se vryla vráska melancholie,
při myšlence na Jiráskova mizerně mi je.
- R: Zhoubá je, když někdo pod Děvínem vzpouru uplete,
nedbaje, že, oděn hermelínem, bací knížete,
k tomu pak, když slovo zrada padne,
komupak tu něco nenapadne,
inu tak: nic není nezávadné,
co si přečtete.

7. Někdy zcela bez přípravy bouře mihne se,
je-li člověk prozíravý, chytře vyhne se,
a že nerad tančím z řady, bdělý ve snění,
zašel jsem si na úřady pro vobjasnění.
8. Usedl jsem na stůl, taje tvůrčí bolesti,
polohlasem předčítaje Staré pověsti,
úřednice odložila dráty pletací,
načež mne pak oblažila interpretací.
- R: Učím se, podoben Ctiradovi, autocenzuře,
bojím se, až se to stará doví, bude nejhůře,
z obavy, že je to vlastizrada,
zabaví mou báseň na Ctirada,
sama ví, co je to dobrá rada
v literatuře.

Dívka havířka

Karel Kryl

- D** **E7**
1. Já měl jsem dívku havířku, jež stála mi co model,
A7 **D** **A7**
já maloval ji na šířku, já maloval ji podél,
D **E7**
já maloval ji v krunýři a poslouchal jsem proslov
A7 **D**
na téma: "Maluj, malíři, a malbou masý oslov!
F# **Hmi**
Jeť rodná strana - v umění náš učitel a rádce!"
E7 **A7**
Pak po časovém znamení zazněla Píseň práce,
D **H7**
a dívka prý mne miluje, tak přistoupila ke zdi,
E7 **A7** **D**
rumělkou na ni maluje dvě pětícípé hvězdi.
2. Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
[: My vodkou hrdlo prolejem, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky. :]

1. Jak léta jdou a hroby přibývají,
 Ami **(G)** **(Ami)**
 G **Ami**
počítám vrásky, vryté do pleti,
 G **Ami**
koleje běží, běží za tramvají
 G **Ami**
jak dálka - sladkohořké prokletí.
 F **G**
Má paměť - šedý věšák na vzpomínky,
 Ami **F7** **E**
zítek i dnešek změni na kdysi,
 Ami **F7** **Ami**
k Maxovi zajdu, místo do Demínky,
 F7 **Ami E Ami**
přečíst si dopisy, dopisy, dopisy.
2. Na stole kroužky po přelitých číškách,
pelyněk s vínem, leskle lepkavý,
a trapné básně v pramizerných knížkách,
řídke jak bahno ze dna Vltavy.
Zahrady oblékly se do šeríků,
na bledém nebi temné obrysy,
zčernala věž i růže na keřiku,
zůstaly dopisy, dopisy, dopisy.
3. Mé lásky stárnou, obklopeny vnuky,
kamínky týdnů v broži s jaspisy,
a čas, ten pianista jednoruký,
počítá dopisy, dopisy, dopisy.
Smích jako náplast na strhané rysy
a trocha citu, aspoň ke vzteku,
no zbývá, nežli čekat na dopisy,
není-li doteků, není-li doteků,
 F7 **Ami**
není-li doteků, doteků, doteků,
 F7 **Ami**
není-li doteků, není-li doteků?

D G A7 D

1. Jsou-li geny zneklidněny
D A7
a trápí tě slečinky
A7 A7
vzpomeň synku na vteřinku
A7 D
na bradla a na činky
D D7
když tě milá vyhodila
G G
a zamkla se na klíč
D D
vzpomeň synu na žebřinu
A7 D
vesele si zacvič

- R: Deset minut cvičení
G G
D D
po hodině učení
A7 A7
přivodí nám kručení
D D7
ve krajině břišní
G G
sníme stehno krocaní
D D
po večeri přecpaní
A7 A7
vezmem prášky na spaní
A7 A7 D
a jsme na to pyšní

D G A7 D

2. Když ti voda krový hlodá
tudiž není střecha fest
ve chvíliče v knihovniče
vyhledej si Manifest
s duší v míru najdi škvíru
zastrč do ní ručník
za chvílinku zjistíš synku
že tě bolí žlučník

- R: Deset minut školení
zažene ti bolení
na brzlíku v holeni
i v krajině břišní
revolučním opiem
vesele se opijem
jednohubky s morfiem
ozdobíme višní

3. Když se zhostí osobnosti

nepříjemné pochyby
zvedni číšku vezmi křížku
případně jdi na ryby
vzpomeň synu na ruštinu
uč se moudrým býti
čti si znova Oblomova
mnohé napoví ti

- Emi** **D** **Emi**
1. Dvě hvězdy v Malém voze svítí ještě zrána,
G **D** **G**
vidí, jak po obloze přeletěla vrána,
D **Emi** **Hmi**
rybáři vstávají a rozhazují sítě
Emi **D** **Emi D** **Emi (H7)**
a hvězdy zpívají, když narodí se dítě.
Emi G **D**
R: Ave padalo z nebe jako mana,
Emi **H7**
Ave, znělo to trochu jako hrana,
Emi G **D** **H7**
Ave, to značí: vítejte, vy mladí,
Emi **Hmi** **Emi**
a ruce hladí, a ruce hladí.
R: Ave, la la la ...,
Ave, la la la ...,
Ave, to značí: vítejte, vy mladí,
a ruce hladí, a ruce hladí.
2. Mladí už nekřičí, vždyť ústa lze jim ucpat,
i tlukot slavičí lze stiskem ruky uspat
a jásat s Herodesem, tleskat v dešti díků,
než někdo za závěsem zvedne v pěsti dýku.
R: Habet, znělo to stejně jako prve,
Habet, jen trochu víc tam bylo krve,
Habet, to značí palec směrem k hlíně
za ruce v klíně, za ruce v klíně.
R: Habet znít bude stejně jako prve,
Habet, jen hodně víc tam bude krve,
Habet, to značí palec směrem k hlíně
za ruce v klíně, za ruce v klíně.

Hle, jak se perou

Karel Kryl

Emi D Emi H7 Emi

- Emi D Emi D**
1. Tak hle, jak se perou, jen pohleďte na ně,
Emi D G Ami
jak úplatky berou a svrbí je dlaně,
Emi C D Emi
jen pohleďte na ně, jak zatančí tance,
D Emi H7 Emi
když namísto daně jim dají kus žvance.

C D G Emi G Emi D Emi
R: Pít, klít, rouhat se víře, pak sedět v díře nějaký rok,
C D G Emi G Emi D Emi
klít, pít, co hrdlo ráčí, vždyť osud stáčí už poslední lok.

2. Pohleď, jak s vervou tu do sebe mlátí,
než hrdlo si servou a život si zkrátí,
tak s křikem se boulují s tupostí mezků
a páni se radují, utáhnou přezku.

R:

3. Když v hospodě pijí, tak pozor dej na ně
jak na klubko zmijí, jež zabíjí laně,
tak pozor dej na ně v té podivné době,
vždyť při této hraně jde o krk i tobě!

R:

R:

Idyla

Karel Kryl

- Ami** **E** **Ami**
1. Má idyla je vylhaná jak Praha Karla Plicky,
F **G** **C**
lže požehnání pohana, byť znělo katolicky,
G **Dmi** **E**
tma v ubikacích bojarů a mraky nad Žižkovem,
Ami **E** **Ami E Ami**
a gauner vzdychá po jaru a vraždí ducha slovem.
2. Rum do odlivky s valiem a dojati až k pláči,
jsme šťastni, když si nalijem, a jedno, kdo nám stáčí,
sbor ropuch zpívá rekviem, jsme s nimi na prameni,
ač se lží ještě nežijem, jsme s pravdou rozvedeni.

- Ami Emi F G E Ami F E Ami F E Ami Emi
 Ami F E Ami
1. V Loyole Ignác píše Hamleta,
 F G C E
 jenž mluví slova, slova, slova,
 Ami
 zrna jsou dávno v mouku semleta
 E E7 Ami
 a hrbáč havran hlízy klová.
 F G(C) (G)
 Jsou slova básní v pokru prohraná
 C E
 a dívky v hot-pants pivem zpité,
 Ami
 zříš lesklá pera v peří havrana
 E Ami Emi Ami
 a kříž, jenž drží jezuité.
 Ami Dmi
- R: V zástupu cháttra zedraná,
 G C
 burlaci s písni jednotvárnou,
 Ami Dmi G(E)
 na stěně obraz tyrana,
 E(-) Ami
 krvavé hvězdy nad továrnou.
 Dmi
 Na nebi visí oblaka
 G C E
 a měsíc svítí nad hvězdárnou,
 Ami Dmi G
 v Gulagu bijí kulaka
 E(E, E7) Ami F G Dmi Ami G Ami Emi F E Ami
 a hvězdy stárnou, hvězdy stárnou. F E Ami Emi Ami
2. Rudá je krev a tužka cenzora,
 rudý je samet vazby spisů,
 rudé jsou žilky v oku kondora,
 rudá je barva kompromisu.
 Jedově rudá barva minia,
 pod rudým sluncem bubny znějí,
 zní pochod do citátů z Plinia
 pro školní výlet do Pompejí.
- F G Dmi Ami E Ami Emi F E Ami F E Ami Emi Ami
- R:
 Ami
3. Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
 F G C E
 protože slov a vět se bojí,
 Ami
 je k smíchu řád, jenž získán v zázemí,
 E Ami Emi Ami
 zatímco chlapi v palbě stojí.
 F G
 Jestliže důsledek je příčinou
 Dmi E E7

a volnost cítí mříže pastí,
 Ami F Ami
je rodná země možná otčinou,
 E7 Ami
však není vlastí, není vlastí.
 E7 Ami E7 Ami Ami6
R: + hvězdy stárnou, hvězdy stárnou ...

Jeřabiny

Karel Kryl

- Emi** **H7**
1. Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C **G** **Ami** **D**
zástupce pro tyla šlápl na bělásku,
Ami **Emi** **H7**
zahynul motýl jako naše láska,
Emi **H7** **Emi**
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

- D** **A7**
1. Když strach máš, že se nenajíš, jak osel hlavou kývej,
D
a jestli něčí chleba jíš, pak jeho píseň zpívej,
D7 **G**
své city zavři na zámek a mlčky snášej výtku,
D **A7** **D**
a hlavně: zdrž se poznámek, když stačí na povídku.
2. Buď věřící jen natolik, jak se to líbí lidem,
buď protestant i katolík, buď buddhistou i Židem,
měj na paměti zásadu, že lží se úspěch získá,
znej, kterak bodnout zezadu, a tanči, jak se píská.
3. Znej rozhovory zapřádat a sedět nad dopisy
a beze studu vykrádat i cizí rukopisy,
neb ti, jimž smrdí lopata, vždy snadno prominou ti,
že radši kradeš košťata, než nehotové proutí.
4. Buď tím, co nejvíc vynese a co má větší cenu,
buď břečťan, který vine se vždy po silnějším kmenu,
znej používat nevěry co prostředníka zisku,
měj zásady co pověry, jež brání východisku.
5. Dbej, nechať každý zve tě rád, a přijď i s famílií,
a vydírej co literát, když už ti nenalijí,
buď Pompeius i Agrippa, buď Achilles i Hektor,
a máš-li trochu filipa, pak, synu můj, jsi lektor!

Lilie

Karel Kryl

- Dmi** **B A** **Dmi** **B A**
1. Než zavřel bránu, oděhl se do oceli a zhasil svíci,
B A **Dmi**
bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,
F **C**
[: spala jak víla, jen vlasy halily ji,
Dmi **B** **A**
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
Dmi **B A** **Dmi**
něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící. :]
2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
[: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :]
3. Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
[: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :]

Od Čadce k Dunaju

Karel Kryl

- Ami Dmi Ami E Ami**
1. Od Čadce k Dunaju počuť čudnú nôtu:
Ami F G Dmi Ami E
hranicu stavajú z ostnatého drôtu,
Ami F G C E
[: kamarát-separát, nová paralýza
Ami Dmi Ami E Ami
z Moravy do Blavy vyžaduje víza. :]
2. Nečakaj, Natalí, že za tebou prídem,
vízum mi nedali, vraj sa zaobídem,
[: čakal som deväť dní, viacej nechcem sľúbiť,
stretnem ťa vo Viedni, tam sa smieme ľúbiť! :]

Omezená suverenita

Karel Kryl

- C** **G**
1. Račte, panstvo, vyslechnouti baladičku,
F **G** **C**
kterak možno usednouti na vějičku,
(**C**) **F** **C**
[: slyšte slova podložená četbou Tacita
F **C** **G** **C**
o tom, co je omezená suverenita. :]
2. Od zastávky u Anděla lkala Lajka,
z amplionu dováděla balalajka,
[: balalajka rozladěná, velehlasitá
učí, co je omezená suverenita. :]
3. Z poloviny skryti stínem tamaryšku,
číhali jsme s Antonínem na Maryšku,
[: neboť, je-li polapena, pozná ta či ta,
jak vypadá omezená suverenita. :]
4. Jede Mařka autokarem z Pohořelce,
povídá si s Lomikarem o veselce,
[: jen co bude začepena, hned mu spočítá,
co znamená omezená suverenita. :]
5. Do účesu vpletla stužku s pery dravce,
vzpomněla si na častušku, na Psohlavce,
[: když je pečeť přelomena, právo neskýtá,
lidu zbude omezená suverenita. :]
6. S pečlivostí předojemnou palaš kuje,
dokuje, a pak si se mnou zalaškuje,
[: doma ho pak jeho žena bičem přivítá,
nastane mu omezená suverenita. :]
7. Mějte z toho poučení, lidé milí,
neházejte přesvědčení do obilí,
[: neboť, je-li zahozena flinta do žita,
přijde na vás omezená suverenita. :]
8. Za tenhleten morytátek mravokárný
zašijou tě nákej pátek do cvokárny,
[: naučí tě vyškolená autorita,
kterak chutná omezená suverenita. :]

Pasážová revolta

Karel Kryl

- Emi** **Ami** **Emi** **H** **Emi H7**
1. Nosíme z módy kopretiny, čímž okrádáme stáda
Emi **Ami** **Emi** **H7** **Emi**
a vůl, kdys'jméno obětiny, je titul kamaráda,
Ami **Emi** **H7**
na obou nohách vietnamku a jako komfort hlavu,
Emi **Ami** **Emi H7** **Emi**
na klopě placku jak psí známku - znak příslušnosti k davu.
Ami **D**
I naše generace má svoje prominenty,
G **Ami** **H7 (H7, H)**
program je rezignace a facky argumenty,
Emi **C**
potlesk je k umlčení a pískot na pochvalu
D **H**
a místo přesvědčení jen pití piva - z žalu.
2. Pod zadkem stránku Dikobrazu, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvoříce Revoluci.
I naše generace má svoje kajícíníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.
3. Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat komromisy a zradit kamaráda
a, vděčni dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.
Emi **H7** **Emi**
- Rec: A s hubou rozmlácenou dnes zůstali jsme němí,
H7 **Emi Emi6**
ne, nejsme na kolenou - ryjeme držkou v zemi!

Píseň Neznámého vojína

Karel Kryl

- Ami** **E7**
1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
Ami E7
černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,
Ami **E7**
kytky v dlaních a pásy smuteční civí tu před branou,
Ami
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.
F **G**
Co tady čumíte? Vlezte mi někam!
Ami **E**
Copak si myslíte, že na to čekám?
Ami **G7**
Co tady civíte? Táhněte domů!
Ami **F** **E7** **Ami E**
Pomníky stavíte, prosím vás, komu?
- Ami** **E7**
2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
Ami E7
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
Ami **E7**
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
Ami
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
F **G**
Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout,
Ami **E**
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Ami **G7**
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Ami **F** **E7** **Ami E**
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!
- Ami** **E7**
3. Nejlepší je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
Ami E7
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
Ami **E7**
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
Ami
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
F **G**
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Ami **E**
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Ami **G** **G7**
Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?
Ami **F** **E** **Ami Ami6**
Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

Píseň o žrádle

Karel Kryl

- Ami G Ami E7 Ami E7**
1. Leže ve vaně, zamilovaně pěju Ivaně dumku,
Ami G Ami E7 Ami
dumku pěju jí, čímž jí sděluji, že jí daruji sumku,
G7 C Dmi E7 Ami
zabalím jí do sumky čtyři kosti od šunky,
E7 Ami E7 Ami
k tomu pracně sehnaný dva dietní párky,
Dmi Ami Dmi E7 Ami
přibalím i strýčkovi deset deka svíčkový
E7 Ami E7 Ami
a půl kila sekaný na vánoční dárky,
Dmi Ami Dmi E7 Ami E7 Ami E7 Ami E7
laj laj ...
2. Kdo mi zamezí ležet za mezí, baštit hovězí pádlem,
pěti s Anitou píseň masitou s bradou pokrytou sádlem,
netřeba jest člověku, žítí zrovna v pravěku,
chce-li slonem na špeku obohatit čundry,
pakliže chceš dobrotu z mamutího chobotu,
stačí zajet v sobotu do sibiřský tundry,
laj laj ...
3. Stojte na laně, hledím na laně, angažovaně zívám,
myslím na špitál, čtu si Kapitál, abych neškytal, zpívám,
s bujným potem na čele zpívám píseň vesele,
nechce se mi Angele přinášeti růže,
usmívám se nasládle, smažím tura na sádle,
zpívám píseň o žrádle, neboť to se může,
laj laj ...

Plaváček

Karel Kryl

- Ami** **G** **Ami**
1. Tiché listy lísek, třetí kniha běd,
C **G** **Ami**
jako v zubech písek skřípou slova vět,
F **G** **Ami**
šarlat vlčích máků v němém osení,
F **Ami**
ztichly hlasy ptáků v mlčení.
- Ami** **G** **Ami**
2. Světle bledým nebem svítí větve bříz,
C **G** **Ami**
pole voní chlebem z jedovatých hlíz,
F **G** **Ami**
ticho s hlavou vlčí v době po moru,
F **Ami**
lidé, kteří mlčí v hovoru.
F **G**
- R: Vodní tříšť břehy třísní
C **Ami**
kde se proud řeky kroutí,
F
matka loučí se písni
Ami
s princem v košíku z proutí,
F
tichý pláč skryje houští,
G
košík proudem když pouští,
Ami
snad pak nad hrází bobří
G
najdou rybáři dobří
E **Ami** **F** **E** **Ami** **E**
malého krále, malého krále.
- Ami** **G** **Ami**
3. S přeslazenou slinou v koutku rybích úst
C **G** **Ami**
tiše léta plynou, slyšíš trávu růst,
F **G** **Ami**
zrazení se krčí v hrubém oděvu,
F **Ami**
lidé, kteří mlčí ve zpěvu.
- Ami** **G** **Ami**
4. Řeky plné vorů, místo vody kal,
C **G** **Ami**
z šumějících borů mrtvé vrchy skal,
F **G** **Ami**
a jen šepot syčí křídlem kačením
F **Ami**
v zemi, která křičí mlčením.

F **G**
R: Spěje proud dlouhou poutí
C **Ami**

moři vstříc krajem mírným,
 F
nese tmou loďku z proutí
 Ami
k hladinám nedozírným,
 F
k hřbetům vln s bílou krajkou,
 G
k fregatám s carskou vlajkou,
 Ami
a pak pod přídí ostrou
 G
zmizí koš s bílou kostrou
E **Ami** **F** **Ami**
malého krále, malého krále ...

Podběly

Karel Kryl

- D** **A7**
1. Já včera hučel do Běly o harmonii duší
- D** **A7 D**
a poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce buší,
- G** **D** **E7** **A7**
ach, Bělo, Bělo, Bělo má, sdělila jsi mi suše,
- D** **A7 D**
že člověk taky tělo má, ve kterém sídlí duše.
2. Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
(: (: já dostal dopis od Běly, :) Běla mi dala kvinde. :)

Pochod Gustapa

Karel Kryl

- Emi D Emi H7**
Emi D
1. Nad mozkem poslušnost a nad rozumem víra **Emi**
a správná příslušnost je víc, než v botě díra,
Ami D
mámu jsme zapřeli a brácha zapřel tátu,
F#7 H H7
někdo se odstřelí a jiným zlámem hnátu,
Emi D
Đábel nás hnál a šli jsme jako ovce,
Emi
každý z nás znal, že zvěř se stane z lovce,
Ami D
každý však šel a na chytrost měl štempl,
G Ami H7 Emi D Emi D Emi D
H7
naš cíl se skvěl, jsi proti? Pak jsi lempl!
2. Nad oči slepota, sám do uší dáš vatu,
je z tebe despota a syna dáváš katu,
k dobrému příteli zas obracíš se zády,
a když ho odstřelí? Po smrti dáš mu řády!
Žene vás čert, zas jdete jako ovce,
není to žert, už zvěř se stala z lovce,
přítel je skřet a nad rozumem víra,
Ami
vpřed! Jenom vpřed! Vpřed! Jenom vpřed!
H Emi D Emi Emi6
Vpřed! Jenom vpřed! A vpředu smrdí síra ...

Dmi B7 Gmi7 A7

Dmi

1. Mlád dvacet devět let a devět měsíců,
dost starý hledět zpět do dětských střevíců,

Gmi

jsa přiliš mlád, bych prezíral, co každý z vás má zásluh,

A

jsa hluchý dost, bych předstíral, že spoléhám se na sluch,

Dmi B7 A7

hovořím k vám.

2. Vyrůst nedaleko dřepu a úsměv naruby
a ústa plná střepů náhradou za zuby,
mám oči, které nebrečí, byť nesmějí se smáti,
mám kolena, jež neklečí, když má mi někdo dáti,
tak možno žít.
3. Já žvaním tu a tam a slova nechybí,
však jistota ta tam a vládnou pochyby,
je pofiderní posláním, jež odvalu mi vrací,
a nedostatek vzdělání dnes nahrazují prací,
tak tomu jest.
4. Lze s plným pupkem mžourat a sáti tokajské
a poté krotce kňourat veršíky lokajské,
lze kráčet cestou vyjetou a nepohlédnout zpátky,
lze snadno býti poetou a nestvořiti řádky,
jak mnozí činí.
5. Dát tupcům pocit lordů, být dvorním holičem,
mít roztlemenou mordou a kušnit o ničem,
pět dámám verše o mracích a dostat ránu kyjem,
pak omluvit se v rozpacích, že dosud vůbec žijem,
tak možno přežít.
6. Nuž promiňte mi, prosím, promiňte, vážení,
že dosud hlavu nosím, která je k myšlení,
já přerozličné verbeži tím sloužím proti smutku,
též do krku mi nesněží, což výhoda je vskutku
pro moje mandle.
7. Ač tu a tam je boule, obzvláště pod pleší,
však v jádru je to koule – tvar, který potěší,
i posměváčci přiznají: "Toť hlava, dá se říci
když podle ní ho poznají i páni úředníci."
Razítko, podpis.
8. Má hlava je teď vzata beze všech předsudků
a zbývá ptát se kata po jeho úsudku,
to odborník je nesporně, jsouť hlavy jeho chleba,
a předvést může názorně, k čemu je hlavy třeba:
k životu prostě.
9. Je tedy hlava v suchu anebo v paruce
a zbývá v tomto duchu přejíti na ruce,
je obvyklé, že prstů pět má každá ruka zdravá
a leccos je ti vytrpět, než poznáš, kde je pravá

- a kde je levice.
10. Věz, milý tvore Boží: to lze si ověřit
že lépe nežli zboží lze ruce zpeněžit
a stvrdí ti, kdo žebrají, i rozšafní, i skoupí,
že za hlavu jim nedají, co za pět prstů koupí,
prakticky vzato.
 11. Byť měl jsi hlavu schopnou, jednou se pošťestí,
že botou do ní kopnou a svážou zápěstí,
však poctivec i parazit smí lokty čelit davu
a pěstmi může prorazit, aniž si rozbil hlavu
nárazy o zeď.
 12. Máš cizí ruce tisknout i s tváří kamennou,
máš vždycky něco risknout, kdyžs' pevný v ramenou,
smíš pižlat srdce na dlani či zardousiti ptáče,
pak stačí trocha pokání a decilitr pláče,
lid tomu chce!
 13. Ač oholen a umyt, vždy trochu špinavý,
máš dobře city tlumit, ba nemít pohlaví,
smíš hnípat, vždy však ve spěchu, a polichotit blbu,
neb předpokladem úspěchu jest implantace hrbu,
svět si ho žádá!
 14. Tak pardon, je to osud, že všichni láteří,
proč nevyrostl dosud hrb na mé páteři,
co dítě spal jsem skrčený, když trápili mne pústem,
a tudíž chodím vzpřímený, jsa pidimužík vzrůstem,
jak račte vidět.
 15. Šla krása jiným dětem, a tudíž sudičky
mne učinily skřetem na úkor hlavičky,
když vyňaly mne z kolébky, já neplakal jsem dosti,
i daly mozek do lebky a trochu výřečnosti -
- dost smutný dar.
 16. Já záhy nožky zvedal a vlastním vzpomínku,
že v začátku jsem shledal, že vlastní maminku,
však seznámiv se s rodinou, já poznal první zmatek:
ač maminku mám jedinou, mám velké množství matek,
které mne chtějí.
 17. Jak byl jsem tomu rád, že vlastním tatínka,
však řekli, že i stát mne bere za synka,
pak ten, jejž zvali sluníčkem, se za tatíčka povznes',
"Vrah tatíčkem, lump tatíčkem!", a od tehdy až podnes
jsem adoptován.
 18. Nuž umím číst a psát, však na tom nedosti,
já učil se též lhát - zbraň proti podlosti,
kdo dobrem čelí násilí, jen zřídka vděčnost zplodí,
vždyť na konopnou košili zas konopí se hodí,
chceš-li ji látat.
 19. Nuž věru není slastí, když děti shledají,
že jednou zve se vlastí a jindy partají,
že matkou jest, kdo zažádá, je matkou lidské plémě,
pak matkou zve se armáda a vzápětí pak Země -
- matička naše.
 20. Já utržil jsem šrámy, nu, darmo počítat,
a že jsem zlobil mámu, lze těžko vyčítat,
pak dorostl jsem natolik, bych spokojil se krotce,
že matek vlastním několik, však jednoho jen otce,
konečně jistota!
 21. Dost šprýmů, pojďme k věci: mistři mne učili,
že lépe, než žít v kleci, je nemít košili,
teď nemám ani kalhoty a mráz mi chladí plece,
a mistři tančí do noty a pokřikují z klece,
že prý jsem zradil!
 22. Prý - nepodléhat zášti a zlu se vystavit,
když po tváři mne praští, mám druhou nastavit,

- a oni - krejzlík pod krkem a zášť jim čiší z očí,
a žáčka ženou postrkem, jen do dveří jim vkročí,
slunéčkům našim.
23. Pak řekli, že prý žebrat je věcí nemůžnou,
je třeba dary nebrat, pohrdat almužnou,
a sami chodí přežraní a almužny je živí,
a žáčci chodí zedraní a hlad jim z očí civí,
bída a nouze.
24. Nuž, ponechejme mistry cvrlikat na hřadě,
ne každý je dost bystrý pro místo v úřadě,
kdo silný je a stydí se, nechť obsluhuje veslo,
kdo hubu má, ten hodí se na poslanecké křeslo,
případně na trh.
25. Smíš vrahem být, či ševcem, nebo být dramatik,
pak nezápolíš s dřevcem a smíš být pragmatik,
anebo staň se písařem, měj pero za suspensor,
nic neumíš? Buď bachařem! Jsi imponent? Buď cenzor
anebo fízl!
26. Bůh dal nám místa dosti, všem podle určení,
však často, což je k zlosti, čert místa vymění,
a pak jsou z lotrů právníci a z mordýřů jsou světci,
pak z umělců jsou horníci a z imponentů vědci
k obrazu svému.
27. Když domovník je knězem, kněz čistí ulice,
když lékař chodí s dřezem a pere spodnice,
pak blázen střeží reaktor a řezník básně píše,
pak z cenzora je redaktor a švec je vládcem říše
k obrazu světa.
28. Já rukama jsem měřil o chleba starosti,
své hlavě pak jsem svěřil, by dbala moudrosti,
však hlavu jsem si roztřískl a octl jsem se dole,
a tu mi rarach napískal, bych vyměnil jim role,
prý třeba změny.
29. Má hlava tudíž dřela, pečujíc o chleba,
a ruka podepřela, kde mravů potřeba,
však otřel jsem se o ševce a žehral na verpánek,
výsledek - jizvy na lebce a rozražený spánek,
prašť jako uhoď.
30. Já hledal cestu pravou a našel útěchu,
že spojit ruce s hlavou povede k úspěchu,
však zapomněl jsem, nebohý, ač ševce mohu zmlátit,
že verpánek je třínohý a nesnadno jej zvrátit,
zavládl hrobař.
31. Šly ruce s hlavou k čertu, náš názor shodne se,
že hrobař nezná žertu, je vážný z profese,
chce diskusi jen s mrtvými a nezná volných sobot,
i nečekal jsem s jinými a prostě - práskl do bot,
a teď jsem tady.
32. Poslán: Dnes profesor i žák ví, že končí legrace,
když hrobař šoupe rakví a čeká ovace,
a z vodorovné polohy že nejsnáze lze vstáti
tak, že se opřeš o nohy a ruka pomáhá ti,
hlavou pak myslí!

Pušky a děla

Karel Kryl

Ami E Ami E
1. Pušky a děla, vždyť to je docela
Ami E Ami
a výhradně chlapecká příležitost,
C Dmi
ženský maj' strachy, že prochlastám prachy,
E
vždyť děcka jsou babská záležitost.

Dmi Ami
R: Feldflašku vodky a vlněný spodky
G Ami
a zelený mundúry s frčkama k tomu,
Dmi Ami
v ešusu žrádlo, a kdyby se padlo,
E Ami
tak napište starý, že nepřijdu domů.

2. Koukat se svrchu na zubatou mrchu,
co hnátama šahá po vojáčkách,
vylejzá z kvérů a děsně to žeru,
když pálí ji žáha po bodáčkách.

R:

3. Možná, že v lednu už konečně zhebnu
a zhebnu i kluci, co dneska tu jsou,
se suchým žvancem a na hřbetě s rancem
já nadávám "krucifix himllaudón!"

E Ami
R: + [: že nepřijdu domů ... :]

Rakovina

Karel Kryl

Capo +1

- Emi** **Ami** **Emi** **H7** **Emi**
1. Zní hlasy soudních znalců a padlých andělů,
Ami **Emi** **H7**
řvou ústa slavných starců z reklamních panelů
Emi **D** **Emi** **H7**
[: a jaro karty míchá pro záda shrbená
Emi **Ami** **Emi** **H(H7)** **Emi**
a přetěžko se dýchá a svítí červená. :]
2. V tom jaru listy žloutnou a sněží do květin
a hrůza chodí s loutnou a s věncem kopretin,
[: té loutně struny chybí a stvůra bez tváře,
spár dravce, tlama rybí, si hýká z oltáře. :]
D **Emi**
R: Že (už) blázni pošetilí jsou na oprátce,
D **Emi**
dnes vládce zavraždili, ať žije vládce!
D **Emi**
Tryznu mu vypravili a jde se dál,
H7 **Emi** **Ami** **Emi** **H7**
dnes krále popravili, ať žije král!!
3. Jak tóny kravských zvonců zní stránky pamfletů,
lze dobrati se konců, být stádem Hamletů,
[: být každý sobě drábem, to mnohé přehluší,
však vápno neseškrábem, když vězí na duši. :]
4. Je večer, v sálech hrají pár dalších premiér,
jak loni třešně zrají a štěká teriér
[: a znovu ptáci vzlétnou, výš k slunci! Poslepu!
To léto chodí s flétnou a sahá po tepu. :]
- R:
Rec: Je známo, čím je vina: to hraní s kostrami
má jméno Rakovina a voní astrami,
kůň běží bez udidla, kouř štípe do očí,
hrajem si na pravidla a deska přeskočí,
přeskočí, přeskočí, přeskočí ...

Ruská ruleta

Karel Kryl

Ami G Ami G Ami G Ami G

Ami G Ami F Ami G9
1. V studené parádě kožených křesel,
Ami G Ami G Ami G
kožených křesel, kožených křesel
Ami G Ami F Ami G
sešli se k poradě výrobci hesel,
Ami G Ami G Ami
výrobci hesel, výrobci hesel,
F Ami (C) (Ami) C
mnohé, co hrozilo, pozbylo punce,
Ami G C (Ami) G7 (F)
za okny mrazilo srpnové slunce
Ami G Ami F
a křičelo na lidi "pamatuj!",
Ami G Ami F Ami F Ami F E
a křičelo na lidi "pamatuj!"

2. Pod hnědí sieny sežehlých trámů
sežehlých trámů, sežehlých trámů
hleděly hyeny na věže chrámů,
na věže chrámů, na věže chrámů,
v ulici trpěly pahýly stromů,
hleděly na střely v průčelích domů
a křičely na lidi "pamatuj!",
a křičely na lidi "pamatuj!"

Ami G Ami
Rec: Jen najatý přístěnek zapadal prachem,
G Ami
jen pavouci v síti a trpký pach klihu,
F Ami
a embrya myšlenek chvěla se strachem,
Emi Ami Emi Ami G Ami G E7
kež nemusí žítí, kež nemusí z lihu!

3. V zelené zahradě slyšel jsem trávu,
slyšel jsem trávu, slyšel jsem trávu,
mluvila o zradě, o pěstním právu,
o pěstním právu, o pěstním právu,
mluvila o mužích s tvářemi šelem,
mluvila o růžích nad dívčím čelem,
jež křičely na lidi "pamatuj!",
jež křičely na lidi "pamatuj!"

4. Před sebou muletou, vládci se smáli,
vládci se smáli, vládci se smáli,
podivnou ruletu s pistolí hráli,
s pistolí hráli, s pistolí hráli.

Rec: Minulo září, a ulicí chodí
jen milion tváří - těch zbloudilých lodí,
a žádná z nich neslyší "pamatuj!",
Ami F Ami F Ami
a žádná z nich neslyší "pamatuj!" "Pamatuj!"

Sametové jaro

Karel Kryl

- Ami** **G** **E** **Ami**
1. Je jaro, větry vanou od jihu do cely,
 C **G** **E**
sbohem či nashledanou, obecné veselí,
 Ami **G** **F** **E**
[: jsou stromy plné mízy a někdo jiný sklízí
 Ami **G** **E** **Ami**
to, co jsme zaseli, to, co jsme zaseli. :]
2. Ačkoli dozvonilo poslední zvonění,
přec v duši temno zbylo a v srdci vězení,
[: po vinných ani slechu, a jiným ku prospěchu
jsou naši ranění, jsou naši ranění. :]
3. Je jaro, ledy plovou s narkózou do žíly
a s maskou sametovou jde ústup zdvořilý
[: a na mohyle něhy mráz uhrabává sněhy,
jež zimu přežily, jež zimu přežily. :]

Srdce a kříž

Karel Kryl

- Cmi** **G7** **Cmi**
1. Kotvu mi dala a srdce a kříž,
B7 **Fmi** **G7**
že prý mě ochrání, až budu v poli,
Cmi **B7** **Fmi** **G7**
pak se mi vzdala a noc byla skrýš,
Cmi **B7** **Fmi** **G7**
polštářem svítání, peřinou stvolý.
Cmi **B7**
R: Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou,
Fmi **G7**
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít,
Cmi **B7** **Cmi** **Fmi**
potom neplač, Kamilo, potom neplač, Kamilo,
Cmi **G7** **Cmi G7** **Cmi Fmi**
Cmi
G7
najdi si někoho, kdo tě snad nežli já víc bude chtít.
2. Viděl jsem rybáře, nad člunem stál
za bouře na moři, kotva šla ke dnu,
z řetízku zpod tváře kotvu jsem sňal,
svět se snad nezboří, vždyť měl jen jednu.
R:
3. Výložky zlatil jen zvířený prach,
písek byl cínový, než jsme ho přešli,
křížek jsem ztratil a s ním i svůj strach,
nedal bych za nový zlámanou grešli.
R:
4. Zvedl jsem zraky a tiše se smál,
záblesk vtom zasvítil, v prsou mě píchlo,
tam, kde jsou mraky, můj anděl mě zval,
bolest jsem necítil, pak všechno ztichlo ...
R:

- Ami G Ami**
 1. Armáda míru proudí ulicemi,
 G Ami
 na líci úsměv, vlajky v pravicích,
 G F C
 [: veslaři v šiku s osmiveslicemi,
 Dmi Ami E Ami
 vápeníci s vápnem na nohavicích. :]
F G C Ami
 A já jdu s nimi a jsem dojatej
F G C E
 a samou radostí bych juchal,
 Ami
 ač zcela lysý - přece chlupatej,
F E Ami
 ač bez čichu - jsem přece čmuchal.
2. Armáda kráčí ve volání slávy
 s praporem míru v boji kaleném,
 [: hasiči v přilbách, lidé z lesní správy,
 za nimi jde vojsko v šatě zeleném. :]
 A já jdu s nimi v masce mazáka,
 a já jdu s nimi jako hajnej,
 mne v knastu znají jako bonzáka
 a v civilu jsem prostě tajnej.
3. Jde předvoj zítřka v šatě úředníků,
 vždy hledět vpřed a nikdy dozadu!
 [: Jdu s nimi též, ač stojím na chodníku,
 na vycházku kráčím, nebo do sadu. :]
 Po parcích slídím, hraju hlídače,
 nechtěje, abych ňákou slízl,
 já nosím hrdé jméno práskače
 a moje příjmení je fízl.
4. Nesmíš se dáti špatnou cestou zlákat,
 náš nový svět se zítra narodí,
 [: posiluj mír, jen tak se můžeš flákat,
 k shánění má čas jen ten, kdo marodí. :]
 V čekárně tiše vrčí vysavač,
 to čistí uklízečka běhoun,
 někdo mne zná pod jménem udavač
 a jiný pod přezdívkou špehoun.
5. Armáda míru: miliony strýčků,
 tisíce známých: samí zloději,
 [: zářivý zástup malých zlodějíčků
 vítajících příchod nových nadějí. :]
 A já jdu s nimi, nejsem outsider,
 ač sedím v baru, piju tramín,
 já získal profil jako Brettschneider
 a dneska říkají mi KaMin.
6. Nadešel čas a voní galejemi,
 jsme předvoj lidu, panstvo z podruhů,
 [: pochodeň pupků, bachor s idejemi,
 pro tebe a pro mne, pro nás, soudruhu! :]

Kdo nejde s námi, ten je rozvraceč,
kdo proti nám, je lump a břídil,
jde s námi špicl, špeh a donašeč,
konfident, informant a slídlil!

Ukolébavka

Karel Kryl

- Ami F E**
Ami **G**
1. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý -
E **Ami F E**
- dva modré květy hořce,
Ami **G**
jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem dech
Ami F E
a políbení hořce.
Ami **F** **G**
[: Na zlomu století v náruči zhebkne ti
Dmi
tvá první nebo pátá,
E **Ami** **G**
než kdo cokoli zví, rány se zajizví
E(E,G) **Ami F E**
a budeš jako táta. :]
2. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý,
máma vypere plenky,
odrosteš Sunaru, usedneš u baru
u trochu jiné sklenky.
[: A že zlé chvíle jdou, k vojsku tě odvedou,
zbraň dají místo dláta,
chlást místo náručí couvat tě naučí
a budeš jako táta. :]
3. Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž
a v sklepě bydlí bída,
v jeslích na nároží máma tě odloží,
když noc se s ránem střídá.
[: Recepis na lhaní dají ti na hraní
a nález bude ztráta,
kompromis, z života zbude ti samota
a budeš jako táta ... :]

Z ohlasů písní ruských

Karel Kryl

Dmi

1. Byl jest Vova na honu u Rostova na Donu,
A **Dmi**
spatřil státi na břehu krasavici zvláštní,
na výstrahy nedbaje, žena že jen kletba je,
A **Dmi**
dal se za ní do běhu, neboť vzplanul vášní.
C **F**
Krasavice tone v hněvu, kterak Vova třeští,
A **Dmi**
rozbíhá se ke Kyjevu, na útěku vřeští,
C **F**
přeběhli tak přes hranici ke korytu Visly,
B **A** **Dmi**
kde v té chvíli krasavici opustily smysly,
C **Dmi** **A** **Dmi** **Gmi** **A** **Dmi**
la la la ...
2. Čelist vášní převislu, přeplaval s ní přes Vislu,
utíkal s ní po břehu a něžně se k ní shýbal,
a když byli za Vislou, učinil jí závislou,
jelikož ji za běhu dvěstětřikrát líbal.
Když pak běžel okolo vrat s policajty v patách,
zakopl jest o kolovrat, do louže se natáh',
ona z rukou vypadla mu do bílého snížku
a on zří, že ukradla mu komsomolskou knížku,
la la la ...
3. Maje duši bolavu, přeběhl s ní Moravu,
líbali se mnohý dni rozechvělí touhou,
krasavice líbezná dnes už, co je Liebe, zná
a náš Vova ve Vídni mívá chvíli dlouhou.
Sedává pak u Dunaje s tváří sladkých madon,
tiše sobě vzpomínaje na ten hon a na Don,
krasavice jako vdova truchlí neustále,
čeká doma, až ji Vova vodnese kus dále,
la la la ...

Zkouška dospělosti

Karel Kryl

- Ami F**
1. V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,
G E
studené vysvědčení vezme, co bylo kdysi.
2. V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež - co první směnka úvěru pro dospělé.

- C G**
R1: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
F E
že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.
R2: Tak tanči, lásko sladká, protanči večer celý:
ten bál je křižovatka: dospělí - nedospělí.

Ami G F E
Ami G F E7 Ami

3. Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
4. Dozrál čas dilematu: "Být pro anebo proti?"
Pak čekat na výplatu jak jiní patrioti.

- R1: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.
R2: Tak tanči, lásko sladká, protanči večer celý:
ten bál je křižovatka: dospělí - nedospělí.

Ami G F E
Ami G F E7 Ami

5. Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.

- R3: Šumivé víno pění a dívky oblékly si
namísto dětských snění dospělé kompromisy.
R2: Tak tanči, lásko sladká, protanči večer celý:
ten bál je křižovatka: dospělí - nedospělí.
R1: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.

Ami G F E
Ami E Ami

Znamení doby

Karel Kryl

3x

(A - D) - E

A D A

1. Před okny sloup - znamení moru,

F#mi A E

předpověď provazů a divných mravů,

A A7 D

klesáme hloub se strachem tvorů

F#mi C#mi F#mi E

před ranou do vazů, před zlobou davu.

A D A

2. Na stěně mříž - znamení doby,

F#mi A E

děsím se obrázků, děsím se šachu,

A A7 D

zbyl jenom kříž, zůstaly skoby

F#mi C#mi F#mi C#mi F#mi

a myšlenka na lásku v zajetí strachu.

E

F#mi

- *: Zástupy lidí jdou pozpátku vpřed tak, jako raci,

E

F#mi

zbabělost - hostii každý si pozvedá, pálí ho dlaň,

E

F#mi

mnozí se stydí, že stavěli svět, některý zvrací,

E

F#mi

C#

F#mi-A-D-A-D-A-E

dávaje bestii ze svého oběda povinnou daň.

A D A

3. K výkazu ztrát připište sebe,

F#mi A E

že jste jen couvali mlčky a kvapně,

A A7 D

zato když brát chtěli vám nebe,

F#mi C#mi F#mi E

že jste jim kývali, Bože, tak trapně!

A D A

4. Přes čelo stín - znamení studu,

F#mi A E

znamení malého lidského strachu,

A A7 D

na pití blín, k zábavě nudu,

F#mi C#mi F#mi

k důvěře podlého a nasypat hrachu!

Žalm 71.

Karel Kryl

- Ami** **E7**
1. Tři černí mravenci topí se v slze srny,
Ami
nápisy na věnci a na koruně trny,
E7
padáme pod tíží a snažíme se dolézt,
vlekouce na kříži svou samotu a bolest.
F6 **Ami**
R: Nebe je růžové, po cestě křížové
G **Ami**
snad konečně spočinem jak pšenice v klásku,
Dmi **Ami**
spočinem bez hněvu, přirostlí ke dřevu,
G **E(E, E7)** **Ami E**
vždyť nejtěžším zločinem je hlásati lásku.
2. Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme,
s obrazem mocnáře, kterého milujeme,
plačíce pro mladost jsme staří, bohudíky,
řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.
R:
3. Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková
a král je křížový, hraje se Osudová.
R: **F Ami**

Žalm 120.

Karel Kryl

Ami **F**
Vyhnaný dostal jsem útulek v porobě,
Ami **G** **Ami**
v salaších ciziny bylo mi spáti,
F
opuštěn volal jsem, Pane můj, po tobě,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
Pane můj jediný, nedej mi lháti,
C **G**
ačkoli k pokoji volaly rety mé,
Ami **E**
ačkoli prosily o útěchu,
Ami **F**
na hesla o boji změnili věty mé
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
ti, jimž je násilí ku prospěchu.